

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Nr. 79 Pres. ex 1929.

I O S I F

Din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios al Eparhiei ortodox-române a Caransebeșului.

Iubitului Cler și Popor credincios,

Dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Christos!

„Poporul meu, ce am făcut vouă? Sau cu ce v'am supărat? Pe orbii voștri i-am luminat, pe cei leproși i-am curățit, pe bărbatul ce era în pat i-am îndreptat. Poporul meu, ce am făcut vouă? Și cu ce mi-ați răsplătit? În loc de mană cu fiere; în loc de apă cu oțet; în loc ca să mă iubiți, pe cruce m'ați pironit!”.

(Antifonul 12 la Denia din Joia Patimilor)

Nu cred, iubii mei, că să află om, cu adevărat om, om cu suflet nobil și curat, sau numai cu un grăunte de simțiu de dreptate și de milă în inima sa, care să nu simțească compătimire și durere, și să nu se revolte în sufletul său văzând nedreptăți, suferinți, dureri trupești și sufletești, urmate din nedreptate și răsbunare; dară nu numai văzând, ci istorisându-i-se sau chiar cetind despre aceste nedreptăți, suferinți și dureri, cărora a fost unul sau altul supus. Și noi înșine, iubii mei, au n'am simțit o strângere de inimă, o tristeță lăuntrică și dureroasă ascultând istorisirea Patimilor Mântuitorului nostru Iisus Christos, din sfintele Evanghelii și din duiosasele și pătrunzătoarele cântări, ce le-am auzit în sfânta biserică în săptămâna Patimilor? Da, iubii mei, am simțit această tristeță lăuntrică la auzul dureroasei istorisirii. Vă puteți deci închipui, iubii mei, cu cât mai mare, mai covârșitoare a putut să fie întristarea, jalea, durerea și desnădejdea Apostolilor și învățăceilor Domnului, cari l-au urmat, și cari l-au văzut prins, legat, batjocurit, scuipat, bătut și apoi răstignit ca pe unul dintre cei mai mari făcători de rele, pe când El a fost Bunătatea și Sfințenia întrupată. El a răspândit numai binecuvântare, a făcut numai bine; a vindecat bolnavii, a înviat morții, a răspândit învățătura vieții arătând calea care duce la mântuire. Și cu ce i-s'a răsplătit din partea poporului Său? Cu batjocuri, scuipări, bătaii, cu moartea pe cruce. Cât de duios și dureros sună cuvintele puse în gura Mântuitorului în antifonul ce l'ați auzit cântându-se la Denia din Joia Patimilor! Se zice în această cântare: „Poporul meu, ce am făcut vouă? Sau cu ce v'am supărat? Pe orbii voștri i-am luminat, pe cei leproși i-am curățit, pe bărbatul ce

*era în pat l-am îndreptat. Poporul meu, ce am făcut vouă? Și cu ce mi-ați răsplătit? În loc de mână cu fier; în loc de apă cu oțet; în loc ca să mă iubiți, pe cruce m'ați pironit*⁴. La aceste cuvinte dureroase și cea mai împietrită inimă trebuie să se miște pentru nedreptatea ce a trebuit să sufere Mântuitorul pentru păcatele noastre.

La vederea și sub impresia acestor mari nedreptăți și suferinți, cărora a fost supus Mântuitorul Iisus, Dreptatea, Bunătatea și Mila întrupată, sfinții Apostoli și învățăceii ai Domnului, ca niște pui speriați s'au retras, s'au ascuns și închis „pentru frica jidovilor”, precum zice sfânta Scriptură, lăsând pe Învățătorul lor în mâna arhierilor, fariseilor și cărturarilor, în mână păgânilor, cari l-au răstâgnit. Dară, eată, zorile zilei a treia dela moartea pe Cruce, să ivesc; eată, mormântul se deschide prăbușindu-se piatra de pe mormânt; eată soldații, păzitorii mormântului puși de jidovi, cad pe fețele lor orbiți de lumina cerească, ce încunjoară pe Iisus Cel răstâgnit și înmormântat; eată Iisus, spaima fariseilor și cărturarilor, să scoală întru mărire; eată, îngerul Domnului să scoboară la mormânt și vestește Mironosiților mueri învierea Domnului; și eată însuși Iisus se arată la mormânt evlavioaselor mueri!

Și, dacă a fost mare durerea împreună cu spaimă și groază a Apostolilor la vederea înfricoșatelor patimi ale Mântuitorului, cu atât mai mare a fost bucuria lor la vestea Invierei Lui. La bucuria Apostolilor, carea a cuprins pe toți ceice i-se alipiseră cu credință, ne alăturăm și noi, iubiților, cari ne-am învrednicit, ca cu inimă curată să sărbăm sfânta Inviere a Domnului. Și noi simțim, iubiților, plăcere și bucurie sufletească la auzul frumoaselor cântări de preamărire a Invierei Domnului după tristele și dureroasele cântări și istorisiri, ce le-am auzit în zilele sfintelor Patimi. Și această plăcere și bucurie trebuie să ne fie cu atât mai mare, cu cât mai convinși și încredințați suntem, că ne hrănim din rodirile Patimilor, Morții și Invierei Domnului, deschizându-ni-se calea spre fericirea cerească în viață vecinică.

Priviți, iubiții mei, cu ochii voștri sufletești, spre muntele Golgota, unde și-a vărsat pe Cruce Sângele Său nevinovat, pentru a șterge păcatele noastre! Priviți apoi spre grădina din muntele răstâgnirii și vedeți mormântul săpat în piatră a lui Iosif din Arimateia, în care a fost așezat Trupul Mântuitorului! Și privind să salte de bucurie inimile voastre văzând Lumina cerească, ce a îmbrășoșat acest mormânt și văzând pe Iisus Cel răstâgnit și îngropat, pe Mântuitorul nostru, rădicându-se din Mormânt în strălucirea Luminei dumnezeiești. O! vedeți-L, iubiții mei, închinați-vă Lui și preamăriți-L, căci într'adevăr *a înviat Domnul, și ne-a dăruit viață vecinică*. Săltați întru bucuria duhovnicească a inimei voastre, și nimica să nu tulbure această bucurie.

Și iubiții mei, pentruca cu nimica să nu fie tulburată bucuria de acum a inimei voastre, în această mare și luminată zi a Invierei Domnului, nu vă voi vorbi și nu voi atinge ispitele, ce năvălesc în timpurile noastre, cu furie nebună, în calea dreptcredincioșilor noștri creștini din cari ispite, — dacă le succede, dacă isbutesc să ademenească, să învâluie ca paijenul în păinjenul său vr'un suflet nefericit, — isvoresc primejdiile cele mai groaznice și înfricoșate pentru acel nefericit suflet; î-l sugerează sātana ca paijenul musca înrată în păinjen.

Nu, iubiții mei, nu vă voi vorbi de acestea, ci bucurându-mă împreună cu voi de această zi, „pe carea a făcut-o Domnul, ca să ne bucurăm și să ne veselim întrânsa”, să vă arăt starea fericită în carea am ajuns, ca creștini dreptcredincioși, ca membrii ai sfintei noastre Biserici strămoșești. Nu vorbesc, iubiții mei, de vr'o stare fericită, carea s'ar răzima pe avuție, pe bogăție; căci adevărata fericire nu constă în averea mare, în avuție. Din contră avuția, averea mare poate să fie, și de multe ori în faptă și e, izvor de nefericire, care duce pe stăpânul său la moarte și pământească și sufletească. Ea e ca un cuțit ascuțit. În mâna măestrului înțelept a sculptorului, lucrătorului în lemn, e unealtă folositoare, eară în mâna celui neînțelept, ușuratic, e o unealtă primejdioasă, cu care însuși pe sine se primejduește, să taie. Ea e ca o otravă ucigătoare. În mâna medicului, a doctorului iscusit, folosindu-se după prescriesele științei medicale, să prefacă în doctorie pentru însănătoșarea bolnavului, eară în mâna omului nepriceput, fără știință medicală, care nu cunoaște măsura întrebuintărei, e ucigătoare, produce moartea. Deci, cel înțelept folosește averea sa nu numai pentru trebuințele sale, ci prin binefaceri, milostenii față de cei lipsiți, și netezește

calea spre fericirea cerească, căci acestea, îi deschid porțile împărăției cerești. Dară să nu se creadă, că numai cel care are avuție și o folosește cu înțelepciune, î-și poate netezi calea și î-și poate deschide porțile împărăției cerești. Nu, iubitorilor! Și cel sărac poate să devină bogat; ba cu sărăcia sa se întrecă avuția bogatului. Despre aceasta ne încredințează însuși Domnul nostru Iisus Christos. Și anume: Domnul nostru Iisus Christos învățând în templul din Ierusalim a văzut cum poporul arunca bani în vistieria templului. Cei bogați aruncau mult. Și a văzut și pe o văduvă săracă, carea a aruncat doi fileri. Atunci a zis Iisus către învățăceii Săi: „*Adevăr zic vouă, că această văduvă săracă a aruncat mai mult de cât toți; că toți aceștia din prisosința lor au aruncat, eară aceasta din sărăcia ei a aruncat tot ce a avut, toată averea ei*“¹⁾. Deci, eată sărăcia a întrecut bogăția. Eată și cel sărac, cu sărăcia sa, și din sărăcia sa făcând milostenie î-și deschide împărăția cerească, căci Dumnezeu nu caută la mărimea darului, ci la curățania inimii, la cugetul curat, la dragostea frățească, la îndemnul dinlăuntru, din care purcede binefacerea și milostenia. Tuturor acestora le va respăli Mântuitorul Iisus, când va veni ca judecător. Tuturor acestora le va zice: „*Veniți binecuvântii Părintelui meu! moșteniți împărăția cea gătită vouă dela întemeierea lumii. Că am flămânzit și mi-ați dat de am mâncat; am însetat, și mi-ați dat de am beut; strădîn am fost și m'ați primit; gol și m'ați îmbrăcat; bolnav am fost și m'ați cercetat; în închisoare am fost și ați venit la mine*“²⁾. Și cine sunt aceștia, despre care zice, că, l-au dat de a mâncat, de a băut, l-au primit, l-au îmbrăcat, l-au cercetat și au venit la Dânsul? Toți aceia, fie bogați, fie săraci, cari după puterile lor, din inimă curată, din dragoste față de aproapele au făcut milostenie, au ajutat, au sprijinit, pe cei săraci, flămânzi, însetați, bolnavi.

Dară să vorbesc de starea fericită, de fericirea noastră, carea ni-s'a dat prin harul lui Dumnezeu de a fi membri ai sfintei Biserici a lui Christos. Și membri ai sfintei Biserici a lui Christos suntem și vom fi numai mărturisind fără șovăire credința cea adevărată în Christos, după învățăturile Lui, predată apoi de sfinții Apostoli și păstrată în deplina ei curățenie în sfânta noastră Biserică strămoșească sub conducerea Duhului Sfânt. Dară nu numai mărturisind cu gura credința în Christos, ci și urmând și lucrând după sfintele Lui învățături. Aceasta însuș Christos o cere când zice: „*De-m slujește cineva, se-m urmeze*“, adăugând îndată răsplata, „*unde voi fi eu, acolo va fi și slujitorul meu și de îmi va sluji cineva, pe acela îl va cinsti Părintele meu*“³⁾. Auzi Creștine! vei fi cu Iisus, cu Fiul lui Dumnezeu și te va cinsti Părintele, te va cinsti Dumnezeu pe tine, pulberea pământului, dacă slujești lui Iisus Christos, urmând și împlinind învățăturile Lui! Î-ți poți închipui o fericire mai înaltă ca aceasta?

Dară, eată o altă fericire! Iisus ne-a învățat să ne rugăm lui Dumnezeu adresându-i-ne cu cuvintele „*Tatăl nostru*“. Va să zică, ne arată, ne încredințează, că Dumnezeu e Tatăl nostru și noi suntem fiii Lui, și în multe locuri din sfintele Evanghelii zice despre Dumnezeu „*Tatăl vostru cel din ceruri*“. Dară, ce vom zice de înfricoșata și fericitoarea mare Taină a împărtășirii cu Iisus? Mântuitorul Iisus să umilește pe Sine până acolo, în cât cu sfânta Taină a mărturisirii, spovedaniei, curățându-ne de păcate, să împreună cu noi, ni-se dă în sfânta Taină a Cuminecătorei ca hrană sufletească. Trupul nostru devine lăcaș al Mântuitorului Iisus. Ce Taină înfricoșată și totdeodată dătătoare de viață vecinică e Taina Cuminecătorei, de carea în zilele noastre, durere, așa de mulți se înstrăinează! Se înstrăinează adecă de însuși Mântuitorul, nevrând să-i grijească în trupul și sufletul lor loc cuviincios de locuință.

Dară, iubii mei, Domnul Iisus înviind din morți ni-a dat prin învierea Sa asigurarea, cheazășia și a învierii noastre din morți. Despre învierea noastră aflăm multe locuri în sfânta Scriptură; mie îm ajunge aici se fac amintire, se pomenesc de cuvintele Mântuitorului despre judecata din urmă, pe cari cuvinte le cetim în sfânta Evanghelie scrisă de sfântul apostol și evanghelist Mateiu, care judecată numai așa poate avea loc, dacă vom învia. Și Mântuitorul ne spune hotărât în sfânta Evanghelie a lui Mateiu⁴⁾, cum se va întâmpla această

1) Marcu c. 12, v. 41—44; Luca c. 21, v. 1—4.

2) Mateiu c. 25, v. 34—36.

3) Ioan, c. 12, v. 26.

4) Mateiu c. 25, v. 31—46.

judecată. Mă mărginesc apoi numai la cuvintele Mântuitoriului, ce le-am amintit, pomenit mai înainte: „Unde voi fi eu, acolo va fi și slujitorul meu.”⁵⁾ Aceste cuvinte arată hotărât, că vom învia, căci altcum n'am putea fi cu El. Dară, din faptul învierii lui Christos și din faptul, că unde va fi El vor fi și slujitorii Lui, rezultă cel mai înalt grad de fericire pentru cei ce-L slujesc, adică cei, cari cu cuvântul și cu fapta ascultă de El, viețuind după învățăturile Lui; rezultă pentru noi, dacă vom fi adevărați slujitori ai Lui. Ne vom împărtăși de fericiri, ce nu se pot închipui, ce nu se pot exprima, nu se pot spune cu graiul. Căci, după cuvintele sfântului Apostol Pavel către Corinteni: „Celece ochiul nu a văzut, nici urechea nu a auzit, nici la inima omului nu s'a suit, acestea a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.”⁶⁾

Acestea sunt, iubii mei, cuvintele mele arhieresti, cu cari vă cercetez acum la luminata și sfânta sărbătoare a Invierii Domnului dorind, ca să se veselească inimile voastre și cu veselie duhovnicească mergând la casele voastre să prăznuiți Invierea Domnului preamărindu-L; și luând hotărârea, ca să viețuiți după învățătura Lui. Antifonul din Joia Patimilor, despre care am vorbit mai la început, pune în gura Mântuitoriului mustrarea poporului iudeu, că cu fiere, cu oțet, cu pironire pe cruce i-au răsplătit binefacerile Sale. Dacă acest popor s'a făcut vrednic de mustrare, se ne ferim noi, cei luminați prin sfântul Botez și intrați în sfânta Biserică a lui Christos, ca să nu fim muștrați pentru că batjocurile, scuipirea, patimile înfricoșate, răstignirea, suferite, le răsplătim cu neascultare de învățăturile Lui. Să nu dăm ascultare șoaptelor satanei, ca oarecând Iuda Iscarioteanul, care l-a vindut, și să nu ne abatem dela dreapta credință a noastră. „Nu vă înjugați cu cei necredincioși”⁷⁾, a sfătuit sfântul Apostol Pavel pe Corinteni, și acest sfat vi-l dau și eu vouă, căci mulți răi, mulți necredincioși, mulți, cari schimbă și schimonosesc învățăturile Mântuitoriului, ale sfinților Apostoli, și ale sfintei noastre Biserici, umblă între noi, căutând pe cine să-l smintească. Să potrivesc cuvintele sfântului Apostol Petru: „Fiți treji și priveghiați, căci protivnicul vostru, diavolul, ca un leu răcnind umblă, căutând pe cine să înghită, căruia opuneți-vă, tari fiind în credință”⁸⁾. „Tot cel ce calcă porunca și nu rămâne în învățătura lui Christos, nu are pe Dumnezeu”⁹⁾, zice sfântul Apostol Ioan; și deci, cel ce nu are pe Dumnezeu va fi înghițit de diavolul.

Eară eu, ca Arhiepiscopul vostru, vă doresc, ca să aveți pururea pe Dumnezeu și să-L preamăriți cu cuvintele și faptele voastre; și pentru aceasta totdeauna îndrăznesc a-L ruga cu umilință.

Darul Domnului nostru Iisus Christos, a Cărui preamărită înviere o serbăm, să fie cu voi cu toți! Amin!

Impărtășindu-Vă binecuvântarea Noastră Arhierescă,

Al vostru tuturor

Caransebeș, în Reședința Noastră episcopescă la Sărbătorile Invierii Domnului, anul 1929, iară Arhipăstoriei Noastre al nouălea.

Cu dragoste părintească

Dr. Iosif Tr. Badescu

5) Ioan c. 12. v. 26.

6) I. Corinteni, c. 2. v. 9.

7) II Corinteni, c. 6 v. 14.

8) II Ioan v-9.

9) I Petru, c. 5, v. 8-9

ÎNVIEREA...

De: C. RUDNEANU

Dela un capăt al lumii până la celalalt, Creștindătatea sărbătorește sfânta zi a „Învierii“ ... a aceluia care a suferit din greu pentru păcatele oamenilor — a zguduit natura din temelii ei, restabilind Adevărul...

Sufletul creștin simte că se înalță în sferile divine ale vieții eterne prin crezul învierii lui Christos...

Cel crucificat pe Golgotha a 'nviat! și ne-a dăruit nouă, celor cari suntem apăsați zilnic de ispitele grele ale păcatelor, viață... vom învia și noi din întunerecul în care zacem... vom înțelege glasul limpede al Scripturilor sfinte, și ne vom convinge tot mai mult de sublimitatea învierii lui Christos...

Și 'n această zi măreață simțim cum „lumina lumii“ tot mai mult radiază înspre noi, instinctele se prefac în virtuți; inimile sunt pline de bucurie, mintea e mai liniștită, materia se spiritualizează și simțim tot mai mult dragostea eternă a ființei Divine...

Ea este nemuritoare! nemurirea ei ne face să simțim tot mai mult armonia și bună-tatea lumii acesteia...

„De folos este să moară un om pentru popor“.

Din epocile semi-obscure ale istoriei; din faza legendară a acesteia și până în timpurile cele mai noi omul, conștiu de păcătoșenia sa, a căutat în felurite chipuri — potrivite cu religia sa —, să-și spele conștiința sa spre a se reabilita în fața majestății divine, vătămată prin cugetele, cuvintele sau faptele sale rele. Evident, că o dată cu opera de purificare internă, săvârșită prin rugăciuni, cântări, jertfe ș. a., puterea dumnezeiască se imblânzia și își întorcea din nou privirea și grația sa spre omul îndreptat.

Nu odată însă oameni, popoare, în triumghiul morții, au dedicat zeităților supărate jertfe omenești, *în scopul mântuirii lor, a poporului lor, deci a mai multora dintr'ânșii!*

Ideea jertfei dupăcum amintirăm — este veche. Biblia ne spune, că nu mult după creare, fiii celei dintâi perechi de oameni au jertfit Dumnezeului lor. Ideea jertfirii unuia pentru altul, sau mai precis, a unui om pentru un alt om — sau pentru mai mulți — este iarăș foarte veche. Simțământul altruistic, pornit din adânc devotament, prietenia sau iubirea au ridicat pe om

mai presus de sine, făcându-l uneori capabil să se jertfească pentru semenul său.

Religiile ca promotoare a jertfelor curate, a dat o notă tot mai accentuată jertferei pentru altul, timbrându-o peste tot cu nimbul gloriei, al vecinicii; ea a prescris jertfa omenească uneori, iar alteori a preamărit-o cu totdinadinsul.

Popoarele păgâne, politeiste sau idolatre au în nucleul religiei lor ideea jertfelor omenești. De bună voie sau silită (în urma prescriptelor sacre) ideea de jertfă omenească a fost dar strâns încopciată cu religia popoarelor. *Întotdeauna aceste jertfe s'au adus, cel mult, pentru un popor, nici odată însă acestea n'au avut caracter general și universal, adecă pentru toate popoarele, din toate timpurile, cum a fost jertfa lui Iisus Christos, Mântuitoru neamului omeneș!*

Ideea de jertfă omenească este dar o idee pe cât de veche, pe atât de superioară.

Cel mai înalt bun, comoara cea mai de preț a omului fiind viața lui, *el însuș*, prin acest maximum de jertfă crede el cu drept cuvânt, că ispășește mai bine, complect chiar păcatele sale. Și este firesc, când păcatele sunt multe și mari, când acestea sunt ale unei mulțimi, ale unui popor, victima trebuie să fie cât mai superioară, cât mai de preț! Numai un sânge curat poate cu adevărat tămădui o lume întinată în fărădelegi.

Ca să ilustrăm acum afirmațiunea de mai sus, este îndestulitor să cităm exemplul regelui grec Agamemnon, care singur hotărăște să ucidă pe Ifigenia fiica lui, pentru a o aduce oirandă zeilor supărați, și cari îi refuzau vântul prielnic corăbiilor lui! Ideea este clară. Zeii erau supărați; ei nu-i fac pe voia regelui și a poporului; și atunci, pentruca mânia zeilor să treacă, iar poporul său să triumfe, regele hotărăște să-și jertfiască pe însăș fiica lui.

Iată dar un caz elocvent, când fiica unui popor, *un om adecă se jertfește pentru neamul său, patria sa!* Și cazuri de acest fel s'ar putea spune multe și... tot nu s'ar putea ajunge la aflarea unuia asemănător cu al lui Iisus Christos, Mântuitorul lumii!..

El singur, de bună voie a primit să vină în lume, pentruca jertfindu-se pe sine, să scape de peire o lume întregă, ce-și pierduse întreg rostul său pe pământ. El a știut că fiii oamenilor îl vor prigoni, și-L vor prinde și batjocurindu-L îl vor omori pe El; totuș convins fiind de menirea sa, El care venise să 'mplinească Legea, nu s'a dat îndărăt...

Caiafa inconștient a rostit un mare adevăr când a spus... „*că de folos este să moară un om pentru popor*“ (Io. XVIII, 14).

Insemnări întârziate.**DOUĂ STATUI**

Când soarele-aprinde cuptoare de stâncă,
 Când stâncă 'ncalzește ear valea adâncă,
 Când Cerna se scoală 'n sclipiri de oțele,
 Când lume mănuntă sloboade hotele . . .
 Tu Hercules mândru a basmei figură
 Zimbești de pe soclu străbună statuă.

Îmi pare că alta ți-e astăzi privirea
 Când împrejuru-ți auzi ciripirea
 De glasuri române în patria nouă,
 Pare-că bronzul ne râde azi nouă.

O lume streină mai dă azi asaltul
 La termele tale, când Domnul înaltul
 Făcut-a ca'n jur de statuie străbună
 S'auzi ciripirea sonoră română.

Mai jos dela tine, cu vâlul pe cap,*
 Ascund azi României din neamul de dac
 Pe Ferdinand craiul, pe regele mare,
 Ce țara 'ntregit-o-a, 'ndoit-a hotare.

E mare distanța de vremi între voi,
 Voi chipuri de piatră, trecuții eroi . . .

Când consuli și duci de oștire romană
 Porneau înspre dacica țară barbară,
 Popas și odihnă, de trup înțrămare,
 Aflau ei aicea la calde isvoare . . .
 Pe pietri stau scrise cu slove săpate
 Și consuli și nume și vremuri uitate.
 Prin munți ce te 'ncunjoară, de ar străbate 'n larg
 Privirea-ți de statuie pământul țării drag,
 Cu glas din alte lumi putea-vei tu să spui
 Privind în susul Cernei, alteia statui.

— Tu rege-așa-ai spune, tu Ferdinand cel Mare
 Așa atunci grăi-vei statuei legendare —
 „Hercule azi saltă, statuei legendară,
 Că nu ți-a murit vița, vița ta romană,
 Că neamul de „râmleni“ te are 'n alor țară...
 Zimbește de pe soclu figură legendară!
 Te bucură! Tresaltă mai viu pe umeri ghioaga,
 Că 'n strănepoții Romei nu a slăbit azi vlaga,
 Că au putut prin veacuri de crude suferinți,
 S'ajungă la 'mplinirea străvechei lor dorinți,
 Să și stăpânească liberi dorita lor moșie,
 Un testament străvechiu, o „Daco-Românie“.

Băile-Herculane, Septemvrie 1928.

Iosif Delaglob.

* Monumentul regelui Ferdinand nu era atunci desfăcut.
 (N. A.)

*Christos a înviat, zicem tuturor cetitorilor,
 colaboratorilor și prietenilor noștri!*

ȘTIRI**Locale.**

Serbătoarea Intrării Domnului în Ierusalim, Duminică Floriilor sau Duminică stâlpărilor, cum i-se mai zice, a decurs în orașul nostru cu solemnitatea cuvenită. La sfânta liturghie, oficiată de preoții-parohi locali și diaconul episcopesc Teodor Roșca, la Priciasnă, s'a făcut împărțășirea clericilor dela Academia teologică cu sf. Taină a Cuminecăturii. La atmosfera pronunțată de sărbătoare a contribuit îndeosebi „Corul catedral“, care pe zi ce trece se afirmă tot mai mult.

În aceeași zi, în curtea casărmilor militare, în cadrul unei frumoase solemnități, s'a luat jurământul soldaților recruți.

Duminică, 24 Martie a. c. la ora 2 după masă s'a ținut de către stud. teol. a XV-a șezătoare moralizatoare, din anul acesta, la deținuții Penitenciarului din loc. Stud. teolog din anul III Iova Drăghina a vorbit — în legătură cu evanghelia zilei — despre intrarea lui Iisus în Ierusalim, despre atitudinea de atunci a poporului iudovesc și cea cu șase zile mai târziu dela răstignire și ca încheiere a vorbit despre taina pocăinței. Din partea deținuților a vorbit unul despre deprimarea sufletească ce o simt când se gândesc, că nu va avea cine să-i mângăie până la reîntoarcerea d-lor teologi din vacanță. Exprimă — în numele deținuților — călduroase mulțumiri teologului V. Crețu, pentru osteneala ce și-a dat-o ca să instrueze corul deținuților înființat cu ajutorul preotului Tiberiu Buru, în timpul cât a fost cantorul Penitenciarului. Între acestea s'au executat diferite cântări religioase și lămăști atât de către teologi cât și de către deținuți.

† **Antoniu Novac** preot în Ciuta a răposat în Dômnul zilele trecute. Înormântarea s'a oficiat de protopresbiterul tractual Andreiu Ghidiu asistat de un sobor de mai mulți preoți.

† **Gedeon Pranițchi**, blândul ieromonah dela colonia de Ruteni din Criciova II. a adormit în Dômnul Luni în ziua de Bunăvestire, fiind vreme îndelungată suferind de inimă.

Dumnezeu să-i așeze cu dreptii Săi!

CONCURSE.

Pe baza decisului Ven. Consistoriu diecezan de ddo. 9 Ian. 1929. No. 168. B. ex 1929, se escrie concurs pentru întregirea postului de paroh în parohia ort. rom. de cl. I din Sân-Ianăș, protopresbiteratul Vârșetului cu termenul de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia diecezană.“

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constatătoare din 32 jughere pământ arător, după care alesul paroh va purta sarcinile publice.

2. Locuință în casa parohială cu supraedificatele necesare și cu extravilan.

3. Stola uzitată.

Doritorii de a ocupa acest post au să trimită petițiunile instruate conform Statutului organic și regulamentului pentru parohii, adresate comitetului parohial Săn-Ianăș Prea On. oficiu protopresbiterial ort. rom. al Vârșetului (Jugoslavia.)

Recurenții sunt poftiți a se prezenta cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual, în sf. biserică din Săn-Ianăș în vre-o duminică sau sărbătoare, dar nici decum în ziua alegerii.

Săn-Ianăș, din ședința comitetului parohial ținută la 27 Ianuarie 1929.

Traian Ghilezan m. p. **Lazăr Cârdu** m. p.
preș. com. par. 3-3 notarul com. par.

În conțelegere cu mine, **Traian Oprea** protopresbiter.
Nr. 593 B ex 1929.

Acest concurs se publică cu aceea că — în baza aliniatului ultim din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B. ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preotești.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 8 Februarie 1929.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Pentru întregirea postului de diacon parohial în Logoj, se publică concurs cu termen de 30 de zile socotit dela prima publicare în Foaia Diecezană, pe lângă următoarele:

Emolumente

1. Sesiunea diaconală constătoare din circa 22 jughere.

2. Venitul stolar uzitat.

3. 18.000 Lei anual pentru propunerea religiunii la școala primară de băieți și fete din loc și anume pentru 18 ore săptămânal; Onorarul acesta se plătește deocamdată din cassa cultului, iar când statul ar sistematiza un post de catihet la școala primară, obligamentul comunei bisericești încetează.

4. Onorar de 6000 Lei anual din cassa bisericii pentru purtarea agendelor notariale ale Consiliului și adunării parohiale.

5. Onorar de 4000 Lei pentru 20 cuvântări bisericești (de fiecare predică 200 Lei).

Recurenții trebuie să dovedească că au cvalficațiune de cl. I.

Dat din ședința Consiliului parohial ținută la 30 Decembrie 1928.

Dr. Aurel Mihaescu **Petru Laietșu**
v. președinte 1-3 notar

În conțelegere cu oficiul protopresb. **Dr. Aurel Mihaescu**

În urma renunțării preotului Isidor Saberca la parohia din Deliblata în baza ordinului Venerabilului Consistoriu diecezan Nr. 5820 B. 1928 respective Nr. 7354 B. ex 1928 se escrie concurs pentru ocuparea

postului de paroh la parohia de cl. primă din Deliblata cu termin de 30 zile dela prima publicare a concursului.

Emolumente

1. Sesiunea parohială de 34 jugh. pământ arătoriu după care noul ales preot are să solviască darea erarială, ecuivalentul, și impozitul comunal.

2. Birul și stola uzitată.

Nefind locuință parohială preotul ales se va îngriji de locuință, dar nu poate pretinde bani pentru locuință.

Recurenții sunt poftiți a-și înainta documentele de competare Prea On. Domn Ioan Murgu protopresbiter în Satul-nou, însă adresate comitetului parohial din Deliblata.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a se prezenta în vreo Duminică sau sărbătoare în capele din Deliblata spre a-și arăta desteritatea în oratoria bis. și cântările bisericești, însă numai cu prealabila încuviințare a protopresbiterului concernent și nu în ziua alegerii.

Deliblata din ședința comitetului parohial ținută în 12 Februarie 1929.

Ioan Jeravlev

not. com. par.

1-3

Dușan Iancica

v. preș. com. par.

În conțelegere cu mine: **Ioan Murgu** protopresbiter.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 522, 523 și 524 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881: și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub No. 1040 și 1083/1928 și al Judecătoriei urbane din Timișoara de sub Nr. 9125/928 efectuându-se execuțiunea la 14 Iunie 1928 în favorul următorilor „Flora” din București — și „Hess” fabrică de bomboane din Brașov, — și Eugen și Marcel Mandula din Cluj, reprez. prin adv. Dr. Iacob Déri domiciliat în Caransebeș pentru suma de 82.493 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasechestrate cari s'au prețuit în 20.000 Lei — bani și anume: Diferite mobile de prăvălie de sub poziția 4 și 5 și anume: 1. două balanțe sistem Berch, 2. un aparat pentru tăiat mezeluri se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 3934/1928 G. pentru încasarea pretențiunilor de 82493 Lei — bani capital, cu 12% interese din (I II) 1 Ianuarie resp. (III) 1 Martie 1928 și spesele de 5793 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 4 Aprilie 1929 la orele 10 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 1 Martie 1929.

Portărel **M. Guran.**

BANCA POPORALĂ

Institut de credit și economii ca societate pe acții în Caransebeș

Filiale: Bozovici, Buziaș, Mehadia, Teregoва, Eșelnița și Sacul.

Prospect de emisiune.

Adunarea generală a institutului nostru ținută la 28 Februarie 1929 a decis urcarea capitalului de acții dela 6,000.000 Lei la 10,000.000 Lei prin o nouă emisiune de acțiuni, în conformitate cu aprobarea Nr. 67576/927 a Ministerului de Industrie și Comerț.

Pe baza acestui decis și în urma mandatului primit ne luăm libertatea a vă oferi optarea respective subscrierea de acții din emisiunea VII-a pe lângă următoarele condițiuni:

I. Acționarii vechi sunt îndreptățiți a opta pentru fiecare acție veche câte 1 acție nouă cu prețul de 500 Lei plus 25 Lei spese de emisiune.

II. Acțiunile neoptate, precum și acțiunile noi se vând din mână liberă atât la acționari, cât și la neacționari cu prețul de Lei 625.—, din care sumă Lei 500.— se vor adauge la capitalul societar, iar Lei 125.—, după detragerea speselor de emisiune, se vor conta în favorul fondului de rezervă.

III. Terminul pentru dreptul de optare precizat în punctul I se fixează până la 1 Iulie 1929 cu aceea observare, că acționarii, cari până la acest termen nu se vor declara și nu vor participa la subscriere, își pierd dreptul de preferință.

Declarațiunea de optare, este a se face pe pagina a 3-a a prospectului. Intru cât s'ar semna mai mult ca emisiunea hotărâtă, adunarea generală va decide în privința majorării capitalului.

Cu ocaziunea însinuării sau cel mult până la 1 Iulie 1929 e a se solvi și rata primă de 125 Lei de fiecare acție.

IV. Pentru plățirea prețului acțiilor se stabilesc următoarele modalități:

a) Pentru acțiunile optate în sensul punctului I.

1. La subscriere de fiecare acție	Lei 125.—
2. Până la 1 Septembrie 1929	" 100.—
3. " " 1 Octombrie 1929	" 100.—
4. " " 1 Decembrie 1929	" 100.—
5. " " 1 Februarie 1930	" 100.—

b) Pentru acțiunile subscrise în sensul punctului II.

1. La subscriere de fiecare acție	Lei 225.—
2. Până la 1 Septembrie 1929	" 100.—
3. " " 1 Octombrie 1929	" 100.—
4. " " 1 Decembrie 1929	" 100.—
5. " " 1 Februarie 1930	" 100.—

Acționarii și respective subscriitorilor de acții le stă în liberă voe a solvi și mai multe rate deodată, ori chiar și prețul întreg al acțiilor subscrise.

După sumele vărsate în contul acțiunilor semnate se va computa 12% dobândă.

Acel acționari, cari până la 1 Mai 1929 plătesc întreg prețul acțiunilor semnate, se vor împărți de întreaga dividendă ce se va fixa pe anul 1929.

V. Acțiunile noi se vor elibera numai după plățirea întregului preț de emisiune. Până atunci acționarii li se va extrada Certificat interimar, în care li se vor cvita toate ratele solvite.

Acționarii, cari n'au achitat la termen vr'o rată, li se pune prin publicarea numerilor acțiilor respective în foile societății (§ 27 din statute) un termen de 40 zile, și dacă nici până la expirarea acestuia nu vor face vărsămintele recerute, atunci sumele plătite cad în folosul fondului de rezervă, iar titlurile de acții se anulează și sub aceiași numeri se emit alte titluri de acții. Anularea se publică. Acționarul rămâne responsabil față de Institut în înțelesul §§-lor 153 și 171 din legea comercială.

VI. Cu începere dela 1 Ianuarie 1931 acțiunile noi vor intra în toate drepturile și se vor bucura de toate favorurile acțiilor vechi.

Caransebeș, la 28 Februarie 1929.

ANDREIU GHIDIU m. p.
președintele Consiliului de administrație

I. TĂTARIU m. p.
director general

MEMBRII CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Dr. PETRU BARBU m. p.
ALEXANDRU BONA m. p.
AUREL SPĂTAN m. p.

Dr. TRAIAN BADESCU m. p.
ILIE SOCACIU m. p.
AUREL MOACA m. p.
IOAN GHEȚIA m. p.

IOAN BOGOIEVICIU m. p.
MIHAI COSTESCU m. p.
NICOLAE BIHOIU m. p.